

SEGÍTŐ KEZEK

ÁRVÍZVÉDELEM VÖRÖSISZAP-KATASZTRÓFA



Kedves Olvasó!

Katasztrófák mindig megtörténhetnek – a természet erői és az emberi mulasztások okozta szerencsétlenségek lehetősége állandó veszélyt jelent számunkra. Ezek a katasztrófák időről időre ráirányítják a figyelmet arra, hogy mindig készen kell állnunk mindenre, hiszen váratlan körülmények között, éles helyzetben kell helyállnunk. A kérdés az, hogy fel tudjuk-e venni a küzdelmet az efféle fenyegetésekkel? Van-e megfelelő szakembergárdánk, megfelelő felszerelésünk, amellyel képesek vagyunk megoldani az ilyen válságokat?

2010. a váratlan katasztrófák éve volt. Néhány óra leforgása alatt emberek ezreinek élete került veszélybe, és semmivé vált sok nemzedék munkájával összegyűjtött vagyonuk is. Semmi sem tesz próbára egy közösséget jobban, mint egy rendkívüli helyzet. Nemzetünk ezekben a nehéz hetekben jelesre vizsgázott összefogásból és szolidaritásból. Az árvizek és a vörösiszapömlés után pedig mostanra végbement az újjáépítés.

A Magyar Honvédség megállta a helyét ezekben a nehéz helyzetekben is. Honvédeink mintaszerű gyorsasággal és határozottsággal reagáltak a riasztásokra, és minden esetben nagy részt vállaltak abból a munkából, amit a baj elhárítása és az újjáépítés érdekében el kellett végeznünk. Feladataikat nagy hozzáértéssel és elkötelezettséggel, kitartással és bátorsággal oldották meg.

Ennek a kötetnek a lapjain az ő helyállásukat mutatjuk be Önnek. Olyan történet az övék, amit érdemes megismerni. Minden túlzás nélkül állíthatom, mint olyan valaki, aki közelről volt tanúja a munkájuknak, hogy méltóak az egész nemzet szeretetére és megbecsülésére.

Tisztelettel köszönti:

Hende Csaba
Magyarország honvédelmi minisztere

A katonák visszatértek

AZ ÁRVÍZ ELLENI VÉDEKEZÉSBEN A HONVÉDSÉGRE MINDIG LEHET SZÁMÍTANI: 2006 TAVASZÁN – KÖZEL KÉT HÓNAPON KERESZTÜL – A DUNA, A TISZA, A KÖRÖSÖK, A HERNÁD ÉS A SAJÓ MELLETTI TELEPÜLÉSEK LAKOSSÁGÁT ÉS OTTHONAikat ÓVták JELENTŐS ERŐKKEL, 2010 JÚNIUSÁBAN PEDIG ISMÉT ELJÖTT AZ IDEJE A NAGYOBB SEGÍTSÉGNYÚJTÁSNAK. „CSATASORBA” ÁLLTAK TEHÁT A HADSEREG TECHNIKAI ESZKÖZEI ÉS KATONÁI.



Katonák nélkül ma már elképzelhetetlen az árvíz elleni védekezés

– A Magyar Honvédség kijelölt erői felkészültek az esetleges árvízi segítségnyújtásra – mondta 2010. március elején Borsos József memők alezredes, az MH Művelési Központ válságkezelő, elemző és értékelő osztályának megbízott vezetője. Valamivel több mint két hónap múlva ennek tanúbizonyságát is adhatták a katonák. Az első három felkérés egyaránt 2010. május 17-én érkezett: a Baranya Megyei Védelmi Bizottság hívására a kaposvári MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezredtől egy szállító-vonatú csoport indult el Sásdra, hogy szükség esetén közreműködjön az élet- és vagyonmentésben, valamint a lakosság ellátásában, szállításában. A logisztikai ezred katonáinak a nekik otthont adó városban is akadt dolguk: a Kapos folyónál a gátak megerősítésében kellett közreműködniük. A keleti országrészben – a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Védelmi Bizottság kérésére – pedig az MH 5. Bocskai István Lovászdandár kapcsolódott be a védekezésbe Gesztely településen 147 katonával, illetve egy PTSZ-M típusú lánctalpas, kételtű harcjárművel.

Az igazi „meccs” aztán június legelején vette kezdetét: előbb a megáradt chuai Bakony-ér okozott hatalmas felfordulást a Győr-Moson-Sopron megyei Bónynél, majd Borsod-Abaúj Zemplén megyén söpört végig az utóbbi évtizedek egyik legnagyobb árhulláma. A lakosság, a katonák, a rendőrök, a tűzoltók, a vízügyi szakemberek, illetve az önkéntesek sokszere tömege napokon át vívta harcát a Hernád, a Bódva, a Vadász-patak, a Sajó, a Zagyva és a Tarna megáradt vizeivel – hol több, hol kevesebb sikerrel. A kirendelt erők a gát megerősítésének feladatairól fokoza-

A reménytelennek tűnő helyzetben sem lehetett meghátrálni



A honvédség helikopterei is „csatasorba” álltak

tosan áttértek a mentési munkálatokra. Ennek biztosítására a Magyar Honvédség különböző alakulataitól összesen tizennyolc kételtű, lánctalpas szállítójárművet rendeltek ki a helyszínre.

Érkeztek kérések a honvédséghez a védekező erők, illetve a kitelepített lakosság élelmezésével kapcsolatban is. Erre a feladatra két csoport települt ki, amelyek egyenként 500 fő ellátásáról tudtak gondoskodni. A honvédség emellett segítette a társszervek (Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, rendőrség) állományát is, 4000 tábori ággyal, továbbá 7000 pokrőccel és takaróval.

Június 4-én este dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter további tartalékerők kérését rendelte el, amelynek értelmében – miután a mozgósítható harcoló és biztosítóalakulatok már a gátakon dolgoztak – az irodai és az ellátószemélyzetnek is a víz elleni küzdelemre kellett készülnie. Így voltak olyan alakulatok, ahol csak a lakanyákat őrzők maradtak helyben.

Június 5-én már a Dunánál is részt vettek az árvízvédelmi munkálatokban a Magyar Honvédség katonái. A Komárom-Esztergom megyei Komárom és Szőny között, a vasúti töltésen pakolták a homokzsákokat, az áradó folyam ugyanis már a nemzetközi vasúti közlekedésben érintett vonalat is veszélyeztette. A nyúlógát építését a tatai MH 25. Klapka György Lovászdandár kijelölt állománya kezdte, őket később a győri MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred tagjai váltották. A dunai ár egyébként betört a szentendrei kiképzőbázisra is, ám a katonák, a városi tűzoltók és az objektum üzemeltetését végző szakemberek rövid idő alatt elzárták a víz útját.

Az érrel szemben

A MAGYAR HONVÉDSÉG ELSŐ NAGYOBB ÁRVÍZI PRÓBATÉTELÉRE 2010-BEN, A GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYEI BÖNYNÉL KERÜLT SOR, AHOA A MEGÁRADT CUHAI BAKONY-ÉR OKOZOTT HATALMAS FELFORDULÁST. A SÚLYOS KÖVETKEZMÉNYEKEL FENYEGETŐ HELYZETBEN A GYŐRI LÉGVÉDELMI RAKÉTAZRED HELYSZÍNRE VEZÉNYELT HATVAN KATONÁJÁNAK MEGJELLENÉSE HOZOTT FORDULATOT.

A helyiek soha nem fogják elfelejteni, hogy milyen komoly gondot okozott a hatalmas mennyiségű esőtől megáradt cuhai Bakony-ér a Győr-Moson-Sopron megyei Bönyben. A máskor csendesen csordogáló vízfolyás rövid időn belül kétszer öntötte el a falut: az első árhullám 2010. május 17-én érte el a környéket. Ekkor több családot ki kellett telepíteni a veszélyeztetett részről, ráadásul az ér áradása miatt a 104-es kilométernél az M1-es autópálya is beszakadt, miután a víz kimosta az aszfaltcsík alól a talajt.

A második esetre sem kellett sokat várni, mindössze két hetet: az általában ötven centiméter vízmélységű patak május legvégén 316 centiméter mély förteteggé duzzadt, s újfent beborította a falu egy részét. Ez volt egyébként minden idők legmagasabb vízállása a cuhai Bakony-éren. Muraközi László polgármester ezzel kapcsolatban megjegyezte: ő nem emlékszik hasonló árvízre, az



Böny már nagyon régen látott hasonló méretű árvizet

által megkérdezett idősebb falusiak azonban elmondták, hogy az 1940-es években egyszer már pusztított ekkora árhullám Bönyön. 1963-ban pedig egy kisebb árvíz okozott riadalmat a településen.

A helyiek – karöltve a vízügyes és katasztrófavédelmi szakemberekkel – napokon keresztül küzdöttek a vízzel. A védekezési munkálatokba június 2-án, a késő délutáni órákban a Magyar Honvédség is bekapcsolódott, miután a településre, illetve a közeli Rétalapra és Mezőörsre árvízvédelmi veszélyhelyzetet hirdetett a Kormányzati Koordinációs Bizottság. Az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred katonája érkezett a helyszínre; a győriek két és fél



napot dolgoztak megállás nélkül a gátakon, s nagy szerepük volt abban, hogy a megáradt érből sikerült úgy elvezetni a vizet, hogy az ne veszélyeztessen több bönyi házat.

A gátakon dolgozó katonákat június 3-án meglátogatta dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter is, aki előbb tájékozódott a védekezési munkálatokról, majd sajtótájékoztatót tartott. Ezen elmondta: a magyar honvéd minden időben teljesíti kötelezettségét, oda megy, ahol baj van és segít a bajba jutottaknak. Hozzátette: az elmúlt napok esőzései nyomán kialakult árvízről jogosan félt a lakosság, hiszen két héttel korábban már ugyancsak elöntötte a falut a medréből kilépett cuhai Bakony-ér, és jelentős káresemények következtek be.

Június 5-én, délután aztán a mentésen dolgozó katonák – a sikeres védekezés után – levonultak a gátokról, s elindultak Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe, ahol még nagyobb árvíz pusztított.



Bönynél a győri katonák segítették a vízügyi szakemberek munkáját

A miniszter is felkereste a katonákat

A víz nemcsak a gátat bontotta meg



Gátfoltozás a levegőből

A BORSODBAN PUSZTÍTÓ ÁRVÍZ ELLENI VÉDEKEZÉSBEN FONTOS SZEREP JUTOTT A HONVÉDSÉG HELIKOPTEREINEK, MELYEK OLYAN HELYEKRE IS ELJUTTATTÁK A HOMOKZSÁKOKAT, AHOVÁ GÉPJÁRMŰVEK MÁR NEM TUDTAK ELÉRNI, EMELLETT AZ ÁTSZAKADT GÁTAK BEFOLTOZÁSÁBAN IS ÉLEN JÁRTAK.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Védelmi Bizottság 2010. június 3-án igényelt a védekezéshez két helikoptert a honvédségtől. A kért gépek (a szolnoki helikopterbázis Mi-17-esei) még az éjszaka folyamán felkészültek, a földi kiszolgálóállomány (utántöltés, műszaki kiszolgálás, légiirányítás, felderítés) pedig tizenhárom fővel kitelepült a miskolci repülőtérre. A forgószárnyasok másnap reggel hat órakor kezdték meg munkájukat Edelényben, majd a Gesztelynél átszakadt gátat próbálták meg befoltozni. Kezdetben kevés sikerrel, mert olyan nagy volt a sodrás, hogy a több tonnás függő teher lehelyezése közben a gépeket megrángatta az áradat. A vízügyi szakemberekkel folytatott egyeztetést követően aztán inkább az egyébként a vártnál kisebb szintnövekedésű özönvíz elterelésével próbálkoztak – eredménnyel.

Az ócsanálói gáton a Hernád által június 5-én ütött rést szintén a helikopterek segítségével igyekeznek betömni – több napi megfeszített munka után végül sikerrel. A Mi-17-esek napkeltétől napnyugtáig a levegőben voltak, csak tankolni mentek el időnként a miskolci repülőtérre. Külső függesztményként homokzsákokat vagy bazalt-törmelékkel megrakott hatalmas tasakokat emeltek a magasba; a depót Onga település határában alakították ki.

A két helikopter eredményes tevékenységéhez persze kellett légiirányítók is, akik a depónál és a gátszakadások mellett irányították a pilótákat. Elkelt a segítség, hiszen a hosszúköteles homokzsák-emelés a bonyolult feladatok közé tartozik. A nagyobb lebegési magasság miatt a gát fölött már nem számíthatott a pilóta a gépet „megtartó” légpárhatásra, így nagyobb teljesítménnyel dolgoztak a hajtóművek. Nehezítette a pontos manőverezést, hogy hiányoztak a viszonyítási pontok, így nehezebben lehetett megítélni a gép mozgását. Ilyenkor jutottak hangsúlyos szerephez a fedélzeti technikusok: a szabadabban mozgó, nyitott ajtóban figyelő technikus azonnal közölte a pilótával, ha a gép bármelyik irányba elmozdult függeszkedés közben. Éppen ezért meg is oszlott a rádiózás feladata: a gépet vezető első pilóta a technikussal beszélt, míg a néha sokszereplős külső rádiózás bonyolítása a másodpilóta dolga volt.

A feladatot tovább nehezítette, ha egy tereptárgy, például egy fa is akadt a leengedés helyszínén. Amúgy is elég nehéz a tonnás zsákokat úgy lerakni, hogy ne vigye el azokat azonnal a víz. Ekkor szintén a technikus volt „a gép szeme”, hiszen ő látott rá a helikopter alatt lengő teherre és a gátszakadás helyszínére. A hosszú kábel miatt a homokzsák belenghetett, ami igencsak megnehezítette a gép irányítását és a lerakáshoz szükséges pontos célzást. Optimális esetben egyébként egyetlen lassú „bemenetelből” le lehetett rakni a zsákot: ehhez a szerencse mellett folyamatosan kommunikáló, összeszokott személyzetre is szükség volt, s persze homokzsákokra: a tonnás tömeget sok kisebb zsák adta ki; ezek mindegyikébe pontosan két púpos és egy csapott lapátnyi homok került.

A gáton keletkezett lyukat még helikopterek segítségével sem egyszerű betömni



A homokzsákok lehelyezését a fedélzeti technikus irányította



Küzdelem a tonnás zsákokkal



Az árral szemben

BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYE TÖBB PONTJÁN ALAKULT KI KRITIKUS ÁRVÍZI HELYZET A MEGÁRADT HERNÁD ÉS SAJÓ FOLYÓK MIATT. A TÉRSÉGBE MÁR 2010. JÚNIUS 2-ÁN MEGÉRKEZTEK A MAGYAR HONVÉDSÉG ELSŐ ALAKULATAI. VOLT OLYAN NAP, AMIKOR EGYSZERRE KÖZEL HÁROMEZER KATONA DOLGOZOTT A GÁTAKON, ILLETVE SEGÍTETT A MENTÉSI MUNKÁLATOKBAN.



A víz komoly ellenfélnek bizonyult

Ongán és a településhez tartozó Ócsanálason nemcsak az áradat, hanem a belvíz is komoly gondot okozott: több tucat, vályogból épült ház tudniillik a magas talajvíz miatt ázott át és rogyott meg, s nem azért, mert Ócsanálós határában június 5-én átszakadt a gát. Ezen a helyszínen egyébként az MH 5. Bocskai István Lövészdandár, valamint a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem hallgatói segítettek a védekezésben.

Egy nappal korábban, június 4-én a Hernád Gesztelynél is áttörte a gátat; ott szintén a Bocskai-dandár katonái tevékenykedtek, akik a védmű megsemmisülése után a helyi lakosok víz alá került házaiból mentették a még megmenthető vagyontárgyakat.

Gesztely más szempontból is komoly jelentőséggel bír: a településen volt a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében védekező katonák déli régiójának logisztikai bázisa, míg az északi régió erői Forró községben állították fel központjukat.

A szakemberek egyhangú véleménye szerint a borsodi árvíz során a legkritikusabb helyzet Böcsön alakult ki. A település közelében torkollik a Hernád a Sajóba, s bár a két folyón érkező nagy mennyiségű víz ellen tudtak védekezni, a már említett ócsanálói gátszakadás – melynek nyomán az áradat „hátra támadta” a falut – kis híján katasztrófális helyzetet idézett elő. Nagyon gyorsan meg kellett építeni egy ideiglenes gátat, hogy ez a víz el ne öntse Böcsöt. A négyszáz méter hosszú, közel két méter magas védmű – több mint százötvenezer homokzsák felhasználásával – végül alig két nap alatt épült fel. Mindazonáltal elővigyázatosságból kitélepítették a veszélyeztetett terület közelében található néhány utcát. Több száz embert szállítottak biztonságosabb helyre, de szerencsére nem történt meg a legrosszabb. A siker azoknak a katonáknak és rendőröknek köszönhető, akik fáradságot nem ismerve építették meg a nyúlgátat; ha ők nincsenek, az egész falu „elúszik”.

Hasonlóan veszélyes helyzet alakult ki Felsőzsolcán is, ahol ugyan sikerült „megfogni” a Sajó áradatát, ám a Kis-Sajónak nevezett vízfolyás betört a városba, nagy területen elárasztva az utcákat. Június 5-étől itt a katonák legfontosabb feladata az életmentés lett: Vizsoly és Felsőzsolca lakosságát lánctalpas kétélűekkel menekítették biztonságos területekre.

Június 10-én aztán – miután a legnagyobb problémát okozó észak-magyarországi folyók vízszintje apadni kezdett – meg lehetett szüntetni a kormány által hirdetett vészhelyzetet. Megkezdődhetett tehát a védelmi munkálatokban közreműködő erők visszacsoportosítása, amelynek keretében a katonák döntő többsége is elhagyta Borsod-Abaúj-Zemplén megyét, s visszatért helyőrségeibe.

A katonák reményt adtak a helyieknek



Az áradó folyók a közutakat is elöntötték



Gyakorlatilag a homokzsák az egyetlen fegyver az árvízzel szemben



Az elmúlt évtizedek legnagyobb árvíze pusztított Észak-Magyarországon

Főparancsnoki látogatás

SÓLYOM LÁSZLÓ KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK, A MAGYAR HONVÉDSÉG FŐPARANCSNOKA 2010. JÚNIUS HETEDIKÉN JÁRT AZ ÁRVÍZ SÚJTOTTA TÉRSÉGBEN. LÁTOGATÁSA SORÁN FELKERESTE FELSŐZSOLCÁT IS.



A köztársasági elnököt megdöbbenő látvány fogadta

A köztársasági elnök egy Mi-8-as katonai helikopterrel érkezett a miskolci repülőtérre, ahol már várta őt dr. Böröndi Gábor dandártábornok, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka. A tábornok és beosztottai ezt követően tájékoztatták Sólyom Lászlót a Magyar Honvédség árvízzel kapcsolatos feladatairól, a kirendelt erőkről és eszközökről, valamint arról is, hogy hol találhatóak a védekezési munkálatok legkritikusabb pontjai.

– Elmondtuk a köztársasági elnök úrnak, hogy ma hazánkban a Magyar Honvédség az egyetlen olyan szervezett erő, amely az árvíz elleni védekezés bármelyik stádiumában, bármilyen feladatra bevethető. Ha kell, gátat építünk vagy magasítunk, de ha a helyzet úgy kívánja, meg is bontjuk azt. A védekezés kudarca esetén pedig a mentésben is készek vagyunk segíteni, hiszen vannak olyan eszközeink, amelyekkel ki tudjuk hozni az embereket a veszélyes területről – mondta Böröndi Gábor dandártábornok, aki kiemelte: az államfői vizit idején 2740 katoná, illetve 281 honvédségi technikai eszköz dolgozott a körzetben.

A látogatás után Sólyom László a sajtó képviselőinek úgy fogalmazott: rendkívüli és tragikus látvány tárult elé, amely mögött óriási pusztulás és az emberek fogyó türelme áll, ám ott van benne a hatalmas összefogás is.

– Mindenképpen elismeréssel kell adóznom a Magyar Honvédségnek, hiszen óriási erővel érkeztek, továbbá a katasztrófavédelem munkatársainak, akik az itt maradtakat és a kitelepítetteket látják el, emellett láthattuk a segítségnyújtás más nagy-szerű példáit is – hangsúlyozta a köztársasági elnök, majd rámutatott: a tragédiából sok tanulságot kell levonni, így például azt, hogy a legfontosabb feladat a megelőzés.

Sólyom László köszönetet mondott az ország polgárainak is, akik – mint mondta – a természeti csapás hírére megmozdultak; ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az adományok folyamatosan érkeznek a rászorulóknak. Hozzátette: két nap alatt megoldottá vált az ételmezés kérdése, és a vészhelyzet ellenére majdnem minden működik. A köztársasági elnök a sajtótájékoztató után ellátogatott a Miskolci Sportcsarnokban elszállásolt, kitelepített családokhoz.



A víz mindent vitt, ami az útjába került



SEGÍTŐ KEZEK

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Ludovika-zászlóaljának állománya is részt vett az árvízi védekezésben. Dr. Szarka Gábor, a Honvédelmi Minisztérium kabinetfőnöke – a zászlóalj egykori parancsnoka – is megtekintette a tisztjelöltek munkáját.

Katonabúvárok is segítettek a mentésben

Hazánkat szolgáltuk!

A MAGYAR HONVÉDSÉG KOMOLY ERŐFESZÍTÉSEKET TETT AZ ÁRVÍZ ELLENI VÉDEKEZÉS SORÁN, AMIT JÓL MUTAT AZ, HOGY A MUNKÁLATOKBAN GYAKORLATILAG VALAMENNYI ALAKULAT RÉSZT VETT, SŐT A TARTALÉKERŐKBEN MÉG A HONVÉDELMI MINISZTERIUM ÉS A HÁTTÉRINTÉZMÉNYEK IS JELENTŐS LÉTSZÁMMAL KÉPVISELTETTÉK MAGUKAT. TERMÉSZETESEN AZ ÁLDOZATOS MUNKA NEM MARADHATOTT ELISMERÉS NÉLKÜL: A HONVÉDELMI MINISZTER ÁLTAL ALAPÍTOTT ÁRVÍZVÉDELEMÉRT SZOLGÁLATI JELET NÉGYEZER-ÖTSZÁZHATVANAN VEHETTÉK ÁT, NEGYEDÜK PÉNZJUTALMAT IS KAPOTT.

Az ünnepek sora a Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés dísztermében vette kezdetét 2010. június 17-én; ekkor a cuhai Bakony-ér által okozott vészhelyzet elhárításában közreműködőket köszöntötték, köztük a légvédelmi rakétaezred katonáit.

Egy hónappal később, július 13-án, Debrecen főterén – mások mellett a város polgármestere, Kósa Lajos jelenlétében – a keleti régió alakulatainak tagjai, az MH Támogató Dandár katonái, illetve a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem hallgatói vehették át az Árvízvédelemért Szolgálati Jelet. A rendezvényen dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter köszöntö meg a katonák élet- és vagyonmentő munkáját: „A magyar nemzet mint közösség ismét jelesre vizsgázott a bajban. Megmozdult az ország, s mindenki hozzájárult valamivel a védekezéshez. Nagy öröm és büszkeség számomra, hogy a honvédség közössége most is nagyszerűen megállta a helyét.”

A nyugati régió katonái két nap múlva Győrben kapták meg az elismeréseket árvízi helytállásukért a honvédelmi minisztertől.

– Számíthatott rátk az állam, amely polgárait igyekezett megvédeni. Számíthatnak rátk parancsnokaitok, akiknek hatalmas, esetenként lehetetlennek tűnő feladatokat kellett megoldaniuk. És legfőképpen számíthatnak rátk azok az emberek, akiknek néhány rettenetes óra leforgása alatt került veszélybe mindenük: az életük, az otthonuk, évek hosszú során át összegyűjtött vagyonuk – méltatta a katonák teljesítményét Hende Csaba.

A vendéglátó nevében Borkai Zsolt, Győr polgármestere arról beszélt, hogy a Magyar Honvédség ismét bizonyította: vészhelyzet esetén képes a hatékony fellépésre. Példaértékű volt, ahogy a katonák együtt dolgoztak a katasztrófavédelemmel, a tűzoltósággal, a polgári védelemmel és a rendőrséggel. Borkai Zsolt szerint ennek az összefogásnak köszönhető, hogy a térségben nem alakult ki nagyobb baj.

Augusztus 18-án a szentendrei MH Központi Kiképző Bázis érintett állományának osztották ki az Árvízvédelemért Szolgálati Jelet: a bázis Mecseri János kiképzőosztályának 195 katonája a Borsod-Abajúj-Zemplén megyei Szikszó térségében, Sajólad és Aszaló községekben vett részt a mentésben.

November 25-én pedig az MH Támogató Dandár részesült a megbecsülés nem mindennapi formájában: az alakulatnak, részben a fővárost fenyegető árvízveszély idején nyújtott teljesítménye honorálásaként, Fővárosért Emlékszülő-díjat adományozott Tarlós István, Budapest főpolgármestere. Ebben az elismerésben évente egy szervezet részesül.



Az Árvízvédelemért Szolgálati Jelet Benkő Tibor vezérkari főnök (felső kép), Borkai Zsolt, Győr polgármestere (bal oldali kép), Hende Csaba (jobb oldali kép), Kósa Lajos, Debrecen polgármestere (bal alsó kép), illetve Sarka Gábor (jobb alsó kép) nyújtotta át a katonáknak.





2010. október 4-én átszakadt a Mal Zrt. Ajka melletti egyik vörösiszap-tárolójának gátja, s közel hétszáz ezer köbméter, erősen lúgos kémhatású maró sárözön öntötte el a Veszprém megyei Kolontár, Devecser és Somlósárhely egy részét. A katasztrófában tízen veszítették életüket.



A vörösiszap felmérhetetlen környezeti károkat okozott

A pusztításra örökké emlékezni kell



2010. OKTÓBER 4-ÉN KÖVETKEZETT BE MAGYARORSZÁG TÖRTÉNETÉNEK LEGNAGYOBB IPARI ÉS ÖKOLÓGIAI KATASTRÓFÁJA: ÁTSZAKADT A MAGYAR ALUMÍNIUMTERMELŐ ÉS KERESKEDELMİ ZRT. (MAL ZRT.) AJKA MELLETTI EGYIK VÖRÖSISZAP-TÁROLÓJÁNAK GÁTJA, S A KIÖMLŐ KÖZEL HÉTSZÁZEZER KÖBMÉTER, ERŐSEN LÚGOS KÉMHA TÁSÚ MARÓ SÁRÖZÖN LETAROLTA A VESZPRÉM MEGYEI KOLONTÁR, DEVECSE R ÉS SOMLÓVÁSÁRHELY EGY RÉSZÉT. A KATASTRÓFÁBAN TÍZEN VESZTETTÉK ÉLETÜKET, KÉTSZÁZNYOLCVANHAT EMBER SZENVEDETT SÉRÜLÉSEKET, 358 INGATLAN PEDIG MEGRONGÁLÓDOTT. A VÖRÖSISZAPÖMLÉS KÖVETKEZMÉNYEINEK ELHÁRÍTÁSÁBAN HÓNAPOKON KERESZTÜL JELENTŐS ERŐVEL RÉSZT VETT A MAGYAR HONVÉDSÉG IS.

Soha nem látott katasztrófa

Mint a vizsgálat utólag megállapította, a baleset október 4-én 12 óra 5 perc és 12 óra 25 perc között történt: az Ajkai Timföldgyár 10-es számú zagytározójának északnyugati sarkánál átszakadt a gát, s a kiömlő vörösiszap hatalmas anyagi és gazdasági kárt, valamint felbecsülhetetlen mértékű ökológiai katasztrófát okozott. Az utóbbira csak egyetlen példa: a Torna-patak élővilága gyakorlatilag teljesen kipusztult.

A Magyar Honvédség jelzőrendszere 22 perccel a tragédia bekövetkezte után már leadta a riasztást, hat óra múlva pedig a kijelölt alakulatok a helyszínre értek és megkezdtek az emberfeletti munkát. Az elkövetkező hónapokban mintegy kétezer-háromszáz katonára és 350 technikai eszközre dolgozott a katasztrófa sújtotta térségben.

Október 8-án, a késő esti órákban a légierő egyik éjjellátó készülékkel felszerelt helikopterének személyzete felfedezte, hogy a gát tovább repedt, ami egy újabb katasztrófa árnyékát vetette előre. Mivel a gát kiszakadása esetén további mintegy félmillió köbméter iszap ömlött volna ki, tétovázásnak nem volt helye: a dunántúli alakulatok parancsnokai éjjelkor riadóztatták az állományt, és másnap reggel 6 órára mintegy háromezer ember kitelepítéséhez elegendő katonára és technikai eszköz sorakozott fel a térségben. Tatáról, Székesfehérvárról, Kaposvárról, Veszprémből érkeztek a katonák, hogy segítsenek a bajba jutottakon, majd mindössze egy óra alatt több mint 700 embert szállítottak ki a veszélyeztetett Kolontárról, biztonságos helyre. A honvédség erői felkészültek Devecser esetleges kitelepítésére is, de erre végül nem került sor: szerencsére ugyanis nem következett be újabb gátszakadás.

A közvetlen veszélyhelyzet elhárítása után a Magyar Honvédség katonái a kiömlött vörösiszap összegyűjtésében, az utcák és a járművek mentésében vettek részt, de hangsúlyos szerepet vállaltak az újjáépítésben is.

A kivevényelt állomány az év végén fejezte be a munkát; az utolsó katonára és technikai eszközre 2010. december 23-án hagyta el a térséget.

A honvédelmi miniszter és a vezérkari főnök is járt a helyszínen



Meggyeserőpusztán, az egykori honvédségi lakótelepen hat darab kétszobás – 45, illetve 65 négyzetméteres – lakást alakítottak át a tragédia miatt otthon nélkül maradt családok részére.



Segítség a levegőből

A MENTÉSBEN RÉSZT VEVŐ EGYSÉGEKNEK, ILLETVE A KATASZTRÓFA ELSZENVEDŐINEK ÉRTÉKES SEGÍTSÉGET NYÚJTOTTAK A HONVÉDSÉG HELIKOPTEREI. EZT IGAZOLJA AZ ALÁBBI HÁROM TÖRTÉNET IS.



A devecseri óvoda gazdagodott a helikopterek adományával

A sérültek szállításában a honvédség helikopterei főszerephez jutottak



A légi kutató-mentő készenléti szolgálatnak a honvédség pápai bázisrepülőtéren települt egysége 2010. október 4-én, 15.14-kor kapta a riasztást: az MH Művelési Központ (mai nevén MH Vezetési és Doktrinális Központ) tájékoztatása szerint Kolontár mellett gátszakadás történt, a személyzet tehát készüljön, mert szerephez juthatnak a mentésben.

Igy is történt: a felszállási parancs 15.59-kor érkezett, egy perc múlva pedig a Mi-17-es helikopter már Kolontár felé tartott – maximális sebességgel. A helyszínen légi felderítést hajtottak végre, majd jelentést tettek a művelési központnak, amely utasította őket, hogy vegyék fel a kapcsolatot az Országos

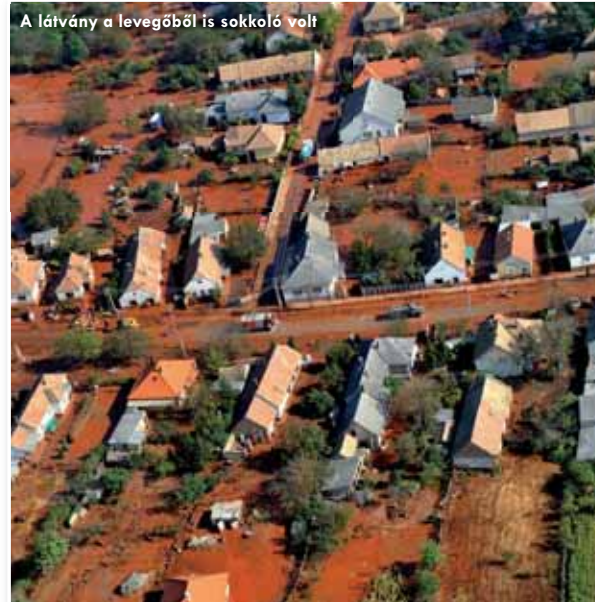
Mentőszolgálat (OMSZ) légi mentőinek diszpécserével; ő Devecser mellett jelölte meg a leszállóhelyüket, a földi mentőegységek ugyanis oda szállították a sérülteket. A készenléti szolgálatnak hat sérültet kellett a budaörsi repülőtérré vinnie, ahol az OMSZ mentőgépjárművei már várták őket. A helikopter ezt követően visszarepült a pápai bázisra, és várta az újabb riasztást.

Második történetünk kezdetének helyszíne szintén az MH Pápa Bázisrepülőtér, ahol éppen a katasztrófa napján vette kezdetét a Logical Decision 2010 elnevezésű, többnemzeti helikopteres gyakorlat. Itt szerették volna bemutatni először a honvédségnek az angol night vision goggles (éjjellátó) kifejezés kezdőbetűi után csak NVG-nek nevezett új képességét.

Az éjjellátóval végzett repülést azonban végül éles helyzetben kellett végrehajtani,

október 4-én 18.00 órakor ugyanis érkezett a riasztás: a Kolontár térségét előntő vörösiszap miatt emberéletek forognak kockán, menteni kell. Egy Mi-17-es nyomban a katasztrófa helyszínére repült, ám mire odaért, a kijelölt leszállási helyet már előntötte a vörösiszap. A személyzetet persze mindez nem akadályozta meg abban, hogy feladatát végrehajtsa: földi segítség nélkül keresett közúton mentővel is megközelíthető helyet, ahol 19.30-kor – az NVG-képesség alkalmazásával – sikeres leszállást hajtott végre. A mentők 17 sérültet bíztak a katonákra, akik egy óra nyugodt repülést követően, röviddel 21.00 óra előtt adták át őket a budaörsi repülőtéren az OMSZ munkatársainak. A bevetés nem sokkal 22.00 óra után, a Pápa Bázisrepülőtéren ért véget.

A harmadik történet is kapcsolódik a Logical Decision 2010-hez. A gyakorlaton részt vevő egyik helikopterstől származott ugyanis az a felvetés, hogy az ellátmányként kapott élelmiszerből juttassanak valamelyik óvodának a katasztrófa sújtotta térségben. Az elgondolást tett követte: a katonák úgyszólván mindent félretettek, összegyűjtöttek, majd a Páparól a szolnoki bázisra induló forgószárnyassal Devecserben leszálltak, s a település óvodájának átadták a csomagot. Kis idő múltán érkezett a hír: a gyermekek az általuk alapított Vackor-Mackor-díjban részesítették a „katona bácsikat”.



A látvány a levegőből is sokkoló volt



Az átszakadt gát: innen indult útjára a sárlavina

Jelesre vizsgáztak

A MAGYAR HONVÉDSÉG MEGFESZÍTETT MUNKÁT VÉGZETT A KATASZTRÓFA SÚJTOTTA TÉRSÉGBEN: A KATONÁK AZ ELSŐ PILLANATOKTÓL KEZDVE BEKAPCSOLÓDTAK A MENTÉSI ÉS KÁRELHÁRÍTÁSI MUNKÁLATOKBA, ÁLDOZATKÉSZSÉGÜK ÉS HŐSIESSÉGÜK PÉLDAÉRTÉKŰ VOLT.



A műholdfelvételen is tökéletesen látszott a vörösiszap útja

Elsőként a dunántúli alakulatok kijelölt egységei indultak, hogy felvegyék a harcot a maró sárözönnel. A székesfehérvári MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóalj mintegy negyven katonája és tizennyolc technikai eszköze 2010. október 4-én este, alig néhány órával a Kolontár, Devecser, illetve Somlóvásárhely egy részét elárasztó vörösiszap-áradat után már a helyszínen volt, s megkezdte a mentési, mentesítési munkát. Letarolt fák, elsodort autók, kidőlt kerítések, fejmagasságig vörösiszap, elpusztult állatok, mindent elborító zagy: ez a kép fogadta őket.

A Magyar Honvédség már komoly tapasztalatokat szerzett a néhány évente bekövetkező árvízi katasztrófák kezelésében, a vörösiszapömléshez hasonló esettel a gyakorlatban viszont eddig még nem találkozott Magyarországon; csak koncepciók léteztek vegyi és nukleáris balesetek kezelésére. Emiatt egy kicsit nehezebben indult a munka, hiszen az első napokban senki sem tudta biztosan megmondani, milyen hatást gyakorol majd az anyag az emberekre, az állatokra, az infrastruktúrára, illetve a honvédség technikai eszközeire. Nagyjából a harmadik napra azonban minden kérdés tisztázódott, innentől kezdve egészségügyi és vegyivédelmi szempontból is biztonsággal lehetett előre tervezni.

A legtöbb katona egyébként a vörösiszap semlegesítésében, valamint a szennyezett anyagok elszállításában segített a katasztrófavédelem munkatársainak. A megüledett iszapot kellett ellapátolniuk, illetve a gipszet szétszórva itatták fel a lúgos zagyot, hogy az a mélyebb talajrétegekbe ne húzódhasson le. Ezt a feladatot teljes védőfelszerelésben végezték, eközben a mentésben érintett alakulatok egészségügyi szolgálatai a helyszínen tartottak ügyeletet.

Katonák segítettek a polgári gépjárművek szennyezett területről történő kilépését is. A Devecsert elhagyó autók mentesítésén, illetve egy alapos alvázmosáson kellett átesniük. Ez a feladat a már említett MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóaljra várt. A székesfehérvári katonák üzemeltettek egy másik mentesítőpontot is, ahol az Ajka–Kolontár útvonalon közlekedő kocsikat szabadították meg a rájuk rakódott szennyeződéstől.

Mivel az MH 54. Veszprém Légtérelenőrző Ezred volt a legközelebb a katasztrófa helyszínéhez, szinte minden logisztikai feladat erre az alakulatra hárult. Az étellemezés, az egészségügyi ellátás, az üzemanyag-szállítás, illetve a helyszínre vezényelt állomány elhelyezése egytől egyig a veszprémi alakulatra várt.



SEGÍTŐ KEZEK



A katonák ezúttal is gyorsan a katasztrófa helyszínére érkeztek, hogy részt vegyenek a károk felszámolásában

A vegyivédelmi felszerelés alapkövetelmény volt

Hat nap alatt felépült a híd

A VÖRÖSISZAP-ÁRADAT ELMOSTA A KOLONTÁR KÉT RÉSZÉT ÖSSZEKÖTŐ – A TORNA-PATAK FÖLÖTT ÁTÍVELŐ – VASBETON HIDAT IS, AMELYNEK HELYÉRE A SZENTESI MŰSZAKI KATONÁK ÉPÍTETTEK ÚJ ÁTKELŐT.

TMM-3 hídkészlettel már az első napon megoldották Kolontár két része között a közlekedést



A katasztrófa nyomán keletkezett károk felszámolásának egyik alapvető feltétele a leszakadt kolontári vasbeton híd kiváltása volt. Éppen ezért a szentesi 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred a szerencsétlenség másnapján egy 60 tonna teherbírású TMM-3 hídkészletet telepített a megsemmisült átkelő helyére, ezzel lehetővé téve a kárelhárítási munkálatok megkezdését. A katonák ugyanakkor már 2010. október 14-én, Szentesen hozzáfogtak egy állandó híd építéséhez, melynek összeállítását október 25-én aztán a helyszínen folytatták: az ezred alacsonyvízi hídpépítő századának tagjai – kiegészülve az alakulat néhány speciális szakbeosztású katonájával – végül hat nap alatt, október harmincadikára el is készültek a munkával.

A 20 tonna teherbírású, 15 méter hosszú, 5,8 méter széles híd vegyes szerkezetű, vagyis alapzata és tartószerkezete

acélszövből épült, míg a felső része faburkolatot kapott. Utóbbi az üzemeltetőtől fokozottabb felügyeletet igényel majd, hiszen az elhasználódás miatt a faburkolatot bizonyos időközönként cserélni kell. Szélességéből adódóan az átkelőn csak egyirányú gépkocsiforgalom közlekedhet, a gyalogosok számára viszont mindkét oldalon egy-egy méter széles járdát alakítottak ki.

A hidat dr. Hubina István nyugállományú okleveles mérnök ezredes, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem tanára tervezte, aki a kivitelezésben is közreműködött. Építéséhez mintegy 200 méter acélsövet, 12 000 kilogramm acélananyagot, illetve 3000 csavart használtak fel, továbbá megmunkáltak és beépítettek hozzávetőleg 20 köbméter fanyagot is.

Az elkészült átkelőt 2010. november 3-án, 14.00 órakor dr. Benkő Tibor altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnöke adta át ünnepélyes keretek között Tili Károlynak, Kolontár polgármesterének, valamint a község lakóinak.

– Ez a híd mutasson példát az emberi helytállásra, és adjon erőt az embereknek az újrakezdéshez – mondta ünnepi beszédében a vezérkari főnök, míg a kolontári polgármester azt hangsúlyozta: a híd nélkülözhetetlen az élet folytatásához, mert a település két részét és emberi sorsokat is összeköt.

Az új híd a szentesi katonák keze munkáját dicséri



A műszakiak ezúttal is magas szakmai színvonalon látták el feladatukat



A híd alapadatai:

Helye: Kolontár, Torna-patak
24 + 627 pkm. sz.

Keresztelési szöge: 90°

Teherbírása: „C” terhelési osztály,
(200 kN)

Teljes hossza: 15,20 méter

Támaszközei: 4,00 méter–
6,00 méter–4,00 méter

Nyílásmagassága: 2,50 méter

Szerkezeti magassága: 0,45 méter

Teljes szélessége: 5,80 méter (3,80
méter széles 1 forgalmi sáv, valamint
2x1 méter gyalogjárda)

A korlát magassága: 1,10 méter

Tervezte: dr. Hubina István ny. okl.
mk. ezredes (ZMNE)

A hídepítést irányította: dr. Hubina
István ny. okl. mk. ezredes és Dénes
Kálmán okl. mk. őrnagy (ZMNE)

A hidat építette: MH 37. II. Rákóczi
Ferenc Műszaki Ezred, Szentes



Az átkelőt a vezérkari főnök adta át a település polgármesterének és lakóinak

Maximális odaadással

A HONVÉDKÓRHÁZ MUNKATÁRSAI AZ IGÉNYES ORVOSI ELLÁTÁS ÉS ÁPOLÁS MELLETT TÖBBFÉLE MÓDON SEGÍTETTÉK A HOZZÁJUK KERÜLT SÉRÜLTETEKET, AKIK SZINTE CSALÁDTAGOKKÁ VÁLTAK AZ INTÉZMÉNYBEN ELTÖLTÖTT HETEK ALATT.

A gátszakadás napján a Honvédkórház–Állami Egészségügyi Központ (ahogy az intézményt nevezték még 2010 októberében) traumatológiai osztályának ügyevezett felvételi napja volt, így a testfelület 30 százalékát meghaladó mértékű égési sérülteket az ország egész területéről mindenképpen ide szállították volna. A betegek a lehető legjobb kezekbe kerültek: a gyógyító intézményben óriási tapasztalattal rendelkező égési szakemberek dolgoznak, hiszen a honvédségnél alapvető fontosságú, hogy el tudják látni az ilyen sérüléseket.

A vörösiszap-katasztrófa térségéből katonai helikopterrel Budaörsre, majd onnan mentővel hat devecseri lakost, az Országos Mentőszolgálat helikoptereivel pedig további négy sérültet vittek az első napon a Honvédkórházba. Közülük hárman súlyos, de nem életveszélyes, négyen közepesen súlyos, hárman pedig könnyű sérüléseket szenvedtek.

A szakemberek a helyszínen folyamatosan mérték a szennyezettség mértékét



Az intézmény munkatársai nemcsak a rendeltetésükből adódó feladatokat teljesítették az elvárható legmagasabb színvonalon: az igényes orvosi ellátás és ápolás mellett többféle módon segítettek a tragédia fizikai és lelki feldolgozását, hiszen olyan emberek kerültek hozzájuk, akiknek jórészt mindenük odaveszett, ráadásul semmit nem tudtak a máshol ápolat vagy kitelepített hozzátartozóikról. A szakmai elhivatottság másik szép példája pedig az volt, amikor a traumatológiai osztály plasztikai sebészeti és égési sebészeti részlegét vezető főorvos asszony felkérés nélkül adott szakmai segítséget a katasztrófa sújtotta térséghez közeli, egyben a legtöbb sérültet ápoló ajkai kórháznak.

A plasztikai sebészeti és égési sebészeti részlegre „riadóláncon” érkezett a vörösiszap-katasztrófa, illetve a sérültek várható érkezésének híre. Az első pillanatban megkezdtek az információgyűjtést. Azt az MH Görgei Artúr Vegyivédelmi Információs Központban dolgozó szakemberektől tudták meg pontosan, hogy nátronlúgos folyadékról van szó, amely közvetlen testi érintkezés esetén kémiai égési sérüléseket okozhat. A nátronlúg rendkívül veszélyes anyag, hatása első pillantásra nem is látszik: a lúg ugyanis a bőr felszínétől szívósan „eszi magát befelé”, így okozva esetleg csontig hatoló égési sérülést. Elsődleges ellenszere a sérült bőrfelület azonnali lemosása vízzel. A kórházi osztályon azt tapasztalták, hogy a helyszínen lévőek e tekintetben is kitűnő munkát végeztek: a hozzájuk szállított embereknek nem voltak igazán mély sérüléseik, a lúg nem ért idegeket, ereket.

Az anyag legveszélyesebb jellemzője tehát a lúgos kémhatás, ennél kevésbé kockázatos a porterhelés, a kioldódó nehézfémek pedig a megfelelő védőeszközök használata mellett nem jelentettek veszélyt. A szakemberek ennek ellenére indokoltan tartották a soron kívüli foglalkozás-egészségügyi szűrővizsgálatot, amit aztán el is végeztek a munkálatokban részt vett állomány tagjainál.

A katasztrófa legsúlyosabb sérültjei a Honvédkórház speciális osztályára kerültek



Elismerések a helytállásért

DR. HENDE CSABA HONVÉDELMI MINISZTER, ELISMERENDŐ A VÖRÖSISZAP-ÁRADAT OKOZTA KÁROK ENYHÍTÉSÉBEN RÉSZT VETT KATONÁK ERŐFESZÍTÉSEIT, ÚJ KITÜNTETÉST ALAPÍTOTT, KATASZTRÓFA-ELHÁRÍTÁSÉRT SZOLGÁLATI JELE NÉVEN; EZT A MUNKÁLATOKBAN SZEREPHEZ JUTOTT ÖSSZES KATONA MEGKAPTA.

Az MH ÖHP akkori parancsnoka szintén adott át elismeréseket az érintett állományoknak



Az első kétszáz katona 2010. december 2-án, a budapesti Stefánia Kulturális Központban vehette át a kitüntetést Hende Csabától. A honvédelmi miniszter a következő napon Győrben, a tüzér fegyveremek védőszenkje, Szent Borbála ünnepén is ott volt, ahol újabb Katasztrófa-elhárításért Szolgálati Jeleket adott át. Ekkor kapták meg az elismerést az MH Összhaderőnemi Parancsnokság, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár, az MH 25. Klapka György Lövészdandár, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred, az MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóalj, az MH 43. Nagysándor József Híradó- és Vezetéstámogató Ezred, az MH 54. Veszprém Légtérrelenőrző Ezred, az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred, az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred, az MH Pápa Bázisrepülőtér, az MH Bakony Harciképző Központ, az MH Görgei Artúr Vegyivédelmi Információs Központ, valamint az MH Katonai Közlekedési Központ katonái.

Az elismerések átadásának sora ezt követően már az alakulatoknál megtartott állománygyűlések keretében folytatódott: az MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóaljnál december 9-én, az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezrednél, illetve az MH Dr. Radó György Honvéd Egészségügyi Központnál december 15-én, az MH 54. Veszprém Légtérrelenőrző Ezrednél december 16-án, az MH 43. Nagysándor József Híradó- és Vezetéstámogató Ezrednél és az MH Bakony Harciképző Központnál december 20-án, míg az MH Összhaderőnemi Parancsnokságnál december 21-én.

Külön kell szólnunk a károk felszámolásában főszerepet játszott MH 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóaljról, amelynek dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke – elismerendő a katasztrófa helyszínén mutatott kiemelkedő helytállást – zászlószalagot adományozott, vagyis az egyik legnagyobb katonai elismerést, amit egy alakulat tevékenységével kivívhat. A zászlószalagot 2011. május 4-én, a vegyivédelmiek napja keretében adta át Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese, aki beszédében így méltatta a székesfehérváriakat: „A zászlóalj már a katasztrófa bekövetkezése utáni első órákban a helyszínén vett részt a mentési munkálatokban, a károk felszámolásában, és az utolsók között hagyták el a katasztrófa helyszínét. Méltán lehetnek büszkéek teljesítményükre.”



A vegyivédelmi zászlóalj zászlószalagot is kapott



A budapesti ünnepség



Győrben Hende Csaba (felső kép), illetve Benkő Tibor vezérezredes (alsó kép) jutalmazta a katonákat

Egy évvel a katasztrófa után

A VÖRÖSISZAP-KATASZTRÓFA ELSŐ ÉVFORDULÓJÁN – 2011. OKTÓBER 4-ÉN – MEGEMLÉKEZÉSEKET TARTOTTAK, ILLETVE ELISMERÉSEKET ADTAK ÁT KOLONTÁRON ÉS DEVECSERBEN.



A kolontári áldozatoknak emléket állító tábla

A MAGYAR HONVÉD MAGAZIN KÜLÖNKIADÁSA FELELŐS KIADÓ: DR. BOZSONYI KÁROLY ÜGYVEZETŐ FŐSZERKESZTŐ: TÖRÖS ISTVÁN SZERKESZTETTE: FEITH LÁSZLÓ FOTÓK: MTI, DÉVÉNYI VERONIKA, GALOVTSIK GÁBOR, KRASZNAI-NEHREBECZKY MÁRIA, RÁCZ TÜNDE, TÓTH LÁSZLÓ TÖRDELŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN NYOMTATÁS: HM TÉRKÉPÉSZETI KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT. FELELŐS VEZETŐ: NÉMETH LÁSZLÓ ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ A ZRÍNYI MÉDIA HM KOMMUNIKÁCIÓS KFT. KIADVÁNYA

Az eseményen a kormány és a mentési munkálatokban részt vett szervezetek képviselői mellett voltak az áldozatok hozzátartozói, illetve a helyi lakosok is. Kolontáron mondott beszédében Konrád Károly, a belügyi tárca parlamenti államtitkára felidézte: a vörösiszap-katasztrófában tíz ember vesztette életét, otthonok pusztultak el mindörökké, és az addig virágzó környezeten is súlyos seb esett. Hozzátette: az elképesztő károk közepette a nemzet összefogott, Magyarország népe egyszerre mozdult, és példát mutatott segítőkészségből, önzetlenségből, emberi helytállásból. Mint az államtitkár fogalmazott, egy évvel ezelőtt senki sem gondolta volna, hogy a katasztrófa helyszínén ismét visszatérhet az élet a mindennapi kerékvágásba, de így történt: új házakat emeltek, megerősítették a védműveket, és a föld rehabilitációja is megkezdődött. Az anyagi javak tehát pótolhatók, a felmérhetetlen lelki károk orvoslásához azonban időre, szeretetre, megértésre és békeségre van szükség.

A beszédet követően a kegyelet koszorúját helyezte el a kolontári emlékhelyen Pintér Sándor belügyminiszter, Hende Csaba honvédelmi miniszter, Konrád Károly, Szabó Csaba, a Vidékfejlesztési Államtitkárság miniszteri biztos, Illés Zoltán, a Vidékfejlesztési Államtitkárság környezetvédelmi ügyekért felelős államtitkára, Kovács Zoltán kormányzati kommunikációért felelős államtitkár, Fónagy János, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára, illetve Kovács Zoltán, a Veszprém Megyei Kormányhivatal vezetője.

A fegyveres és rendvédelmi szervek nevében dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke, Bakondi György tűzoltó altábornagy, katasztrófavédelmi főigazgató és Hatala József rendőr altábornagy, országos rendőrfőkapitány koszorúzott.

Devecseren is megemlékeztek az egy évvel korábban történekről: ott Pintér Sándor mondott beszédet, majd átadták az elismeréseket: a vörösiszap-katasztrófában tanúsított rendkívüli helytállásért járó érdemrendeket a belügyminisztertől, illetve a honvédelmi minisztertől kapták meg az arra érdemesek. A Magyar Honvédség állománya nevében Benkő Tibor vezérezredes vette át a miniszteri elismerő oklevelet. Ezt követően a megjelent állami vezetők jelenlétében felavatták a helyszínen létesített emlékparkot.



A miniszteri elismerő oklevelet a vezérkari főnök vette át



Az első évfordulón Devecserben nyolchektáros emlékparkot avattak. A park a megújulást, az újrakezdést szimbolizálja

Az elképesztő károk közepette a nemzet összefogott, Magyarország népe egyszerre mozdult, és példát mutatott segítőkészségből, önzetlenségből, emberi helytállásból.

